

3. Трето основание: Комисията е преценила погрешно проекта, като е установила, че разрешението за публично финансиране не е мотивирано, както и е изтъкувала погрешно изискванията за предоставяне на разрешение за съфинансиране от Европейския фонд за регионално развитие, като е приела, че изплащането на дивиденди при предвидените в проекта условия противоречи на разрешението за съфинансиране.
4. Четвърто основание: Нарушение на принципа на лоялно сътрудничество и на член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 поради съществено надхвърляне на срока за проверка на проекта, поради извършена в хода на тази проверка промяна на мнението относно възможността за финансиране на инвестиции в сектора на услугите и поради неотчитане на обясненията на полските власти относно иновативността на проекта.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година относно Европейския фонд за регионално развитие и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1783/1999 (ОВ L 210, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 236).

Жалба, подадена на 16 юни 2015 г. — Ocean Capital Administration а.О./Съвет

(Дело T-332/15)

(2015/C 294/91)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ocean Capital Administration GmbH (Хамбург, Германия), First Ocean Administration GmbH (Хамбург), First Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Second Ocean Administration GmbH (Хамбург), Second Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Third Ocean Administration GmbH (Хамбург), Third Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Fourth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Fifth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Sixth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Seventh Ocean Administration GmbH (Хамбург), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Eighth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Ninth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Tenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eleventh Ocean Administration GmbH (Хамбург), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Twelfth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), IRISL Maritime Training Institute (Техеран, Иран), Kheibar Co. (Техеран), Kish Shipping Line Manning Co. (остров Киш, Иран) (представители: P. Moser, QC, E. Metcalfe, Barrister, и M. Taher, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви за неприложимо Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1), въз основа на възражението за незаконосъобразност;
- да отмени Решение (ОВППС) 2015/556 на Съвета от 7 април 2015 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (ОВ L 92, стр. 101) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/549 на Съвета от 7 април 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 92, стр. 12), доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателите;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е за незаконосъобразност на основание член 277 ДФЕС, с искане за обявяване за неприложимо на Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1).

Жалбоподателите посочват, че приетите с посочените решение и регламент критерии, първо, страдат от липса на правилно правно основание, второ, липса на правилно фактическо основание, доколкото Общият съд е приел в решението си по дело T-489/10, *IRISL/Свет*, ECLI:EU:T:2013:453, че Islamic Republic of Iran Shipping Lines (наричано по-нататък „IRISL“) не е нарушило ограничителните мерки, наложени от Съвета за сигурност, трето, нарушение на правото на жалбоподателите на ефективни правни средства за защита и принципите *ne bis in idem* и *res judicata*, четвърто, дискриминира необосновано или непропорционално правни субекти поради това, че са притежавани или контролирани от IRISL, пето, нарушава правото на жалбоподателите на защита, шесто, нарушава необосновано или непропорционално други основни права на жалбоподателите, включително и правото им на собственост, свободата на стопанска инициатива и правото им на защита на доброто име и, седмо, представляват злоупотреба с власт от Съвета, доколкото той просто е наложил отново същите ограничителни мерки спрямо жалбоподателите, заобикаляйки задължителното решение на Общия съд.

2. Второто правно основание е искане за отмяна по силата на член 263 ДФЕС на Решение (ОВППС) 2015/556 на Съвета от 7 април 2015 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (ОВ L 92, стр. 101) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/549 на Съвета от 7 април 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 92, стр. 12), доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателите.

Жалбоподателите изтъкват, че посочените решение и регламент страдат, първо, от липсата на правилно правно основание, второ, съдържат явни грешки в преценката, трето, липсва им достатъчно фактическо основание, четвърто, нарушават правото на жалбоподателя на защита и правото им да се запознаят с мотивите, пето, нарушават правото на жалбоподателите на ефективни средства за правна защита, принципа *ne bis in idem* и общия принцип на оправданите правни очаквания и, шесто, нарушават необосновано или непропорционално основни права на жалбоподателите, по-специално правото им на собственост и свободата на стопанска инициатива.

Жалба, подадена на 25 юни 2015 г. — Windrush Aka/СХВП — Dammers („The Specials“)

(Дело T-336/15)

(2015/C 294/92)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Windrush Aka LLP (Лондон, Обединено кралство) (представители: S. Malynicz, Barrister и S. Britton, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Jerry Dammers (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Общността „The Specials“ — марка на Общността № 3 725 082

Производство пред СХВП: производство по отмяна